

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 336/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5 CoP 45/2016-380 z 1. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 CoP 45/2016-380 z 1. februára 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že vo veci starostlivosti o maloleté deti [REDACTED] a [REDACTED], ktoré sú deťmi sťažovateľky a otca [REDACTED], Okresný súd Nitra (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom sp. zn. 11 P 164/2015 z 27. júna 2016 okrem iného znížil vyživovaciu povinnosť otca na mal. [REDACTED] zo sumy 120 € mesačne na sumu 90 € mesačne od 1. decembra 2015 a vyživovaciu povinnosť otca na mal. [REDACTED] zo sumy 110 € mesačne na sumu 80 € mesačne od 1. decembra 2015. O odvolaní proti uvedenému rozsudku okresného súdu rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom v časti zníženia výživného na obe maloleté deti tak, že rozsudok okresného súdu v tejto časti potvrdil.

3. Sťažovateľka vo vzťahu k uvedeným rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu poukázala na nasledujúce skutočnosti:

„V prospech zníženia výživného mala byť podľa súdu skutočnosť, že sťažovateľka začala dosahovať príjem zo zamestnania. Súd sa však nijako nevysporiadal s tým, že sťažovateľka zároveň stratila príjem z rodičovského príspevku a jej príjem zo zamestnania je približné rovnaký, ako bol príjem z rodičovského príspevku.

Žiadne iné dôvody v prospech zníženia výživného súd neuviedol, keďže stratu príjmu otca nezohľadnil s poukazom na to, že má možnosť dosahovať príjem. V tejto súvislosti súd ani neuviedol, že by príjmový potenciál otca vyhodnotil ako nižší, čo ani nemohol, keďže v súdnom spise sa nachádza mnoho pracovných ponúk vhodných pre otca s obdobným aj vyšším príjmom ako dosahoval v doterajšom zamestnaní (č.l. 170-191). Tieto pracovné ponuky sú opakované inzerované, pričom kvalifikačné požiadavky nie sú skoro žiadne, je teda zrejmé, a aj všeobecne známe, že zamestnancov na tieto pracovné pozície je veľký nedostatok a otec by sa teda mohol kedykoľvek zamestnať.

Sťažovateľka absenciu odôvodnenia namietla v odvolaní, na čo odvolací súd v rozsudku reagoval iba konštatovaním, že sťažovateľka má príjem o 30,- € mesačne vyšší a mohla by pracovať aj na plný úväzok, nijako však tieto svoje úvahy nekvantifikuje vo vzťahu k potenciálnemu príjmu sťažovateľky a ani neuvádza, ako dospel k sume zvýšeného príjmu o 30,- €, keď rodičovský príspevok mala sťažovateľka 199,60 € mesačne a priemerný príjem 207,99 € mesačne (bod 44 rozsudku). Odvolací súd súčasne v bode 41

rozsudku podrobne vysvetľuje, že k zmene rozsudku môže dôjsť iba ak dôjde k zmene pomerov závažnejšieho charakteru.

Ani v rozsudku prvostupňového súdu, ani v rozsudku odvolacieho súdu nemožno nájsť odpoveď, k akej závažnej zmene pomerov došlo, že vyžadovala zníženie výživného. Otec síce úplne stratil príjem, tvrdiac, že nemá príjem žiadny, pričom bez vysvetlenia zostalo, z čoho teda žije. Súdy však na túto stratu príjmu podľa rozsudkov (správne) neprihliadali, keďže konštatovali, že otcove príjmové možnosti nie sú ničím obmedzené.

Zmena pomerov na strane otca a sťažovateľky teda bola taká, že otec má zachovaný príjem, resp. možnosti dosahovať ho a na druhej strane mu úplne odpadli náklady spojené s bývaním a platením hypotéky, keďže býva zadarmo u svojej matky. Rovnako príjem sťažovateľky sa významne nezmenil, začala však sama hradiť náklady spojené s bývaním a platiť hypotéku spolu vo výške 398,71 € mesačne, ktoré dovtedy platil otec. Naopak, sám súd konštatuje zvýšenie nákladov na deti v dôsledku ich rastu a začatia školskej dochádzky maloletej [REDACTED]

Na strane sťažovateľky teda došlo k dramatickému zhoršeniu ekonomickej situácie v dôsledku výrazného zvýšenia výdavkov pri zachovaní príjmov, na strane otca došlo k výraznému zlepšeniu majetkovej situácie v dôsledku výrazného zníženia výdavkov pri zachovaní príjmov (príjmových možností). Priame náklady na výživu deti sa zvýšili.

Boli teda splnené podmienky na zmenu pôvodného rozsudku o výživnom, avšak práve opačným smerom, ako to vykonal súd. Došlo totiž k zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného, čo sťažovateľka aj požadovala.

Rozsudky súdov oboch stupňov nedávajú vôbec odpoveď na to, z akého dôvodu došlo k zníženiu výživného a či a akým spôsobom zohľadnili vyššie uvedené zmeny ekonomickej situácie rodičov.

Súdy skonštatovali údajné zvýšenie príjmu sťažovateľky o 30,- €, čo nezodpovedá realite za celé posudzované obdobie, ale týka sa až mesiacov 2-4/2016, pričom príjem sťažovateľky je kolísavý. V súhrne paradoxne z dôvodu zvýšenia príjmu sťažovateľky o 30,- € došlo k zníženiu výživného o 60,- €, pričom na každé dieťa rovnako o 30,- € menej, napriek tomu, že [REDACTED] nastúpila na základnú školu, čo prináša zvýšené výdavky.

Súdy tiež nevysvetlili, dosahovanie akého príjmu je v možnostiach sťažovateľky, zrejme preto, že na takúto úvahu v súdnom spise úplne chýbajú akékoľvek podklady. Súdy tiež neuviedli, či pri týchto úvahách zohľadnili aktuálny psychický stav sťažovateľky...

Rozsudky súdov oboch stupňov sú tak svojvoľné, nedostatočne odôvodnené, pričom rozsudok odvolacieho súdu vôbec nereagoval na odvolacie argumenty sťažovateľky.“

4. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajský súd porušil jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby mu prikázal zaplatiť sťažovateľke náhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

8. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nemá zásadne oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil (II. ÚS 21/96, III. ÚS 151/05). Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom napokon nie je ani chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy (I. ÚS 13/01, I. ÚS 120/04).

9. Z postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutie všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, m. m. I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

10. Ústavný súd z tohto hľadiska preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa zníženia výživného, pričom nezistil takú skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup krajského súdu nemajúci oporu v zákone. Krajský súd v príslušnej časti odôvodnenia svojho rozsudku uviedol nasledujúce:

„42. Prvostupňový súd na posúdenie dôvodnosti návrhu a posúdenie zmeny pomerov riadne zistil skutkový stav týkajúci sa posúdenia návrhov rodičov na zvýšenie a zníženie výživného a vec správne posúdil aj po právnej stránke, preto odvolací súd poukazuje na dôvody prvostupňového rozhodnutia, s ktorými sa stotožňuje a dodáva, že pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov (zvýšenie, zníženie či zrušenie výživného) sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie výživného. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka.

43. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že pre určenie výšky výživného k maloletému dieťaťu sú rozhodné reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnou skúsenosťou a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho rázu, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných uvažovaným vlastnostiam rodičov (R 5/1969). Subjektívne, resp. objektívne okolnosti na strane povinného alebo na strane oprávneného, môžu byť spôsobené vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takou zmenou pomerov strata zamestnania, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú týmito okolnosťami napr. nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti sám sa živiť, zmena potrieb u školopovinných detí, zväčša prechod na iný stupeň školskej dochádzky, zmena majetkových pomerov, zhoršenie zdravotného stavu a pod. Až v prípade, ak má súd preukázané, že pomery účastníkov sa zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti.

44. V konaní nebolo preukázané, že by otec sa bol vzdal bez vážneho dôvodu svojho zamestnania, teda príjmu. Vzhľadom na trestné stíhanie, ktoré voči nemu podala matka, otec prišiel o zamestnanie a má problém sa zamestnať. Nemožno zatiaľ konštatovať, že

prišiel o príjem z vlastnej viny, pretože platí prezumpcia viny, otec zatiaľ nebol odsúdený a preto nemožno konštatovať, že sa trestného skutku dopustil. Je nepochybné, že došlo k zmene pomerov tak na strane detí (vek, škola) a k zvýšeniu nákladov na ich výživu. Taktiež došlo k zmene pomerov na strane matky, ktorá má príjem o cca 30 eur vyšší. Nepracuje na plný pracovný úväzok, pričom matka tvrdí, že si to nemôže dovoliť vzhľadom na starostlivosť o deti. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že väčšina matiek za rovnakých podmienok ako má ona, pracuje na plný pracovný úväzok, preto ak podrobne rozoberá možnosti zamestnania otca, potom by aj ona mala zvážiť zamestnanie na plný pracovný úväzok, aby si aj ona mohla plniť svoju vyživovaciu povinnosť k deťom v plnej miere, keďže vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia.

45. U otca došlo k poklesu príjmu z objektívnych dôvodov, subjektívne zatiaľ preukázané neboli, keďže nedošlo zatiaľ k ukončeniu trestného konania uznaním viny otca a jeho odsúdením. Otec v súčasnosti nie je schopný platiť výživné v doposiaľ určenej výške a bolo preukázané, že sú dané dôvody pre zníženie výživného, avšak nie v rozsahu ako žiadal otec. Odvolací súd sa stotožňuje s výškou zníženého výživného určeného súdom prvej inštancie, ktorá zodpovedá zisteným skutkovým okolnostiam, a taktiež povolenie splácania ročného výživného a výška jeho splátok zodpovedá majetkovým a zárobkovým pomerom otca, preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov o znížení výživného, ročného výživného a zamietnutia návrhu matky na zvýšenie výživného ako vecne správny potvrdil.“

11. Pri posudzovaní otázky, či mohlo byť napadnutým rozsudkom krajského súdu porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, teda otázky, či rozsudok nie je zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, je potrebné zohľadniť nielen odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale aj rozsudok okresného súdu, s odôvodnením ktorého sa krajský súd stotožnil. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí súdov, na ktorých konanie predchádzalo konaniu na súde, ktorého rozhodnutie sťažovateľ napáda, nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového,

ako aj odvolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/09).

12. Okresný súd v podstatnej časti odôvodnenia svojho rozsudku sp. zn. 11 P 164/2015 z 27. júna 2016 týkajúcej sa výživného, ktorý bol v tejto časti potvrdený napadnutým rozsudkom krajského súdu, uviedol nasledujúce:

„V otázke výživného zo strany otca na mal. deti súd zistil stav, že pomery na stranách mal. detí sa v porovnaní s poslednou úpravou výživného zo 04. 12. 2013, keď bolo manželstvo rodičov dieťaťa rozvedené zmenili podstatne tým, že deti sú staršie. Mal. [REDACTED] navštevuje vyšší ročník ZŠ - 8. trieda. Mal. [REDACTED] od 9/2015 navštevuje ZŠ ako prváčka. Ich potreby majú v zásade bežný charakter s tým, že mal. [REDACTED] sa naďalej venuje futbalu. Na strane mal. [REDACTED] pribudli už vyššie opísané výdavky týkajúce sa školskej dochádzky. Matka detí je zamestnaná s príjmom 221,62 eur mesačne ako upratovačka na základe dohody o pracovnej činnosti so skrátenou pracovnou dobou. Už nepoberá rodičovský príspevok, ktorý jej bol vyplácaný pri poslednej úprave výživného v súvislosti s predĺženou rodičovskou dovolenkou. Naďalej vlastní s bývalým manželom byt, v ktorom býva s deťmi a uhrádza výdavky na bývanie a splátku hypotéky na byt. Otec prišiel o zamestnanie u zamestnávateľa, ktorého mal v čase poslednej úpravy výživného pri rozvode manželstva. Stalo sa tak v súvislosti s tým, že prestal splňať požadovanú podmienku spoľahlivosti u zamestnávateľa nakoľko je trestne stíhaný. Trestné konanie však ukončené nie je a preto takýto stav pomerov na strane otca súd nevyhodnotil ako stav, že by sa otec vzdal zamestnania, ktoré mal. Jeho pracovný pomer mal totiž uzatvorený na dobu neurčitú. Momentálne je vedený na ÚPSVaR Nitra - pracovisko [REDACTED]. S úradom spolupracuje. Po skončení pracovného pomeru poberal dávky v nezamestnanosti po dobu šiestich mesiacov. Jeho príjem sa tým znížil. Následne ostal bez príjmu. Dávku v hmotnej núdzi nepoberá a ani o ňu nepožiadala, lebo by kvôli tomu len zbytočne precestoval to, čo by na základe jej priznania dostal. Tak situáciu vysvetlil. Stále vlastní s bývalou manželkou byt, v ktorom býva matka s deťmi. On sám žije s jeho matkou v dome brata, kde jeho matka hradí všetky výdavky z jej dôchodku. Otec pomáha v domácnosti u nej, okolo domu, venuje sa kynológii. V nedeľu využíva auto, ktoré má na dopravu na cvičisko v [REDACTED]. Na benzín mu dáva peniaze jeho brat a prispieva mu aj kynologický klub

sumou 30 eur mesačne. Na cvičisku sa venuje činnosti bezplatne. V priebehu konania pred súdom si obnovil zbrojný preukaz, nakoľko verí tomu, že sa vráti do zamestnania a ten k výkonu práce potrebuje. Skutočnosti na strane otca ohľadom straty jeho zamestnania u zamestnávateľa Ochrana a bezpečnosť SE, a.s. v dôsledku stavu, že bolo voči nemu začaté trestné konanie a vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby OR PZ v Nitre 18. 03. 2015 súd nevyhodnotil v neprospech otca z hľadiska existencie prezumpcie neviny. Tento skutok otcovi preukázaný nebol. Trestné konanie stále prebieha a nie je ukončené právoplatným rozhodnutím. Daná situácia však priniesla zmenu pomerov do stavu pomerov na strane otca, ktorý prišiel o príjem, ktorý sa u neho pohyboval na úrovni 800 eur mesačne. Príjem sa mu v danom stave teda znížil. Na druhej strane otec má možnosti, schopnosti a majetkové pomery na úrovni, ktoré mu s jeho skúsenosťami, zručnosťami a aktivitami umožňujú, aby sa i naďalej na výžive jeho detí podieľal. Umožňujú mu to i jeho kvalifikačné predpoklady. Podľa názoru súdu by sa dočasne mohol etablovať na trhu práce aj v inej profesii a získať príjem, ktorý by mu v súčasnej dobe umožňoval na výživu detí prispievať rozhodne vyššou sumou ako len minimálnym výživným. Minimálne výživné otec na deti platí od mesiaca 12/2015. Dovedy platil výživné podľa doterajšieho rozhodnutia súdu. V súčasnej dobe otca v pracovnom zaradení nelimituje ani nepriaznivý zdravotný stav. Problematickým sa podľa jeho vyjadrenia javí stav, že je trestne stíhaný. Právoplatne odsúdený však nie je a preto aj pri hľadaní zamestnania treba zohľadňovať stav prezumpcie neviny. S prihliadnutím na uvedené zistené skutočnosti v stave pomerov na strane otca a mal. detí, stav, že v súčasnej dobe má príjem i matka detí z výkonu práce a mal. deti sú staršie, ich potreby sa zmenili rastom a vývojom a nástupom mal. [REDAKOVANÉ] do ZŠ súd znížil výživné zo strany otca na mal. deti zo sumy 120 eur mesačne u mal. [REDAKOVANÉ] na sumu 90 eur mesačne a u mal. [REDAKOVANÉ] zo sumy 110 eur mesačne na sumu 80 eur mesačne, a to od 01. 12. 2015. Do konca mesiaca 11/2015 otec na deti platil doteraz súdom určené výživné na deti, pričom spotrebované výživné sa nevracia. Od 01. 12. 2015 na každé z detí platil minimálne výživné. Túto sumu však súd z hľadiska pomerov na strane otca, z hľadiska jeho možnosti a schopností, ponuky práce na trhu, kvalifikačné predpoklady otca a jeho schopnosť pri vyvinutí úsilia pracovne sa zaradiť aj pre neho v menej lukratívnej pozícii, považoval za nedostatočnú ako výživné pre mal. deti. Výšku výživného preto upravil na rozsah sumy, ktorú uvádza výroková časť tohto rozsudku. Za danej situácie logicky zamietol

návrh matky detí na zvýšenie výživného na mal. deti vychádzajúc pritom zo stavu, ktorým odôvodnil svoje rozhodnutie v časti zníženia výživného zo strany na mal. deti.“

13. Skutkové a právne závery krajského súdu sú v napadnutom (potvrdzujúcom) rozsudku v príslušnej časti v spojení s rozsudkom okresného súdu zdôvodnené riadne a presvedčivo, rozsudok nevykazuje znaky zjavnej neodôvodnenosti ani arbitrárnosti. Z napadnutého rozsudku sú zrejmé úvahy krajského súdu, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru okresného súdu o znížení výživného. Zároveň nie je pravdivé tvrdenie sťažovateľky, že by krajský súd spolu s okresným súdom nezohľadnili stratu príjmu otca. Strata príjmu otca bola zohľadnená, zároveň však boli zohľadnené jeho možnosti a schopnosti získať príjem. S poukazom na uvedené skutočnosti a pri zvážení všetkých ďalších okolností danej veci súdy dospeli k záveru o znížení výživného. Ústavný súd tak nezistil také zásahy do práv sťažovateľky, ktoré by boli z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné. Rovnako nemožno dospieť ani k záveru, že by bol výklad krajského súdu z ústavného hľadiska neospravedliteľný a neudržateľný v takej miere, aby v dôsledku toho mohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označeného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy. Právne posúdenie sťažovateľkinej veci zo strany krajského súdu je ústavne akceptovateľné a nemá znaky svojvôle alebo arbitrárnosti.

14. Je potrebné opätovne zdôrazniť, že ústavný súd nie je ďalšou inštanciou v sústave všeobecného súdnictva, ale nezávislým orgánom ochrany ústavnosti pôsobiacim mimo tejto sústavy, pričom vo svojej judikatúre sa riadi zásadou minimalizácie zásahov do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, rozhodnutia ktorých sú v konaní o sťažnosti preskúmané (napr. IV. ÚS 303/04, IV. ÚS 64/2010). Z tohto postavenia mu preto neprislúcha posudzovať vecnú správnosť právneho záveru, ku ktorému krajský súd pri interpretácii a aplikácii zákona dospel. Ústavný súd však musel zaujať stanovisko k tomu, či napadnutý rozsudok krajského súdu spĺňal požiadavku ústavnosti (odôvodnenie majúce požadovanú kvalitu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy).

15. Skutočnosť, že krajský súd v napadnutom rozsudku zaujal právny názor, s ktorým sa sťažovateľka nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného

súdu nahradit' jeho právny názor svojim vlastným. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (II. ÚS 122/05). Podľa názoru ústavného súdu sa krajský súd v napadnutom rozsudku takéhoto výkladu či aplikácie zákonného predpisu nedopustil.

16. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutým rozsudkom krajského súdu v časti zníženia výživného a základným právom sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by reálne signalizovala možnosť po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie ňou označeného práva.

17. Na základe uvedených skutočností, vzhľadom na postavenie ústavného súdu vo vzťahu k rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a s poukazom na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (obdobne napr. II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08), ústavný súd sťažnosť odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

18. Ústavný súd tiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľka sa v petite sťažnosti domáha vyslovenia porušenia svojho práva napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý navrhuje zrušiť. Napadnutý rozsudok krajského súdu ako súdu odvolacieho a rozsudok okresného súdu sa však netýkajú len výživného na maloleté deti, ale aj styku otca s maloletými deťmi. Sťažovateľka sa v sťažnosti argumentačne zaoberá len otázkou výživného, k otázke styku otca s maloletými však v sťažnosti absentuje akékoľvek odôvodnenie. Napriek tomu však žiada vysloviť porušenie svojho práva napadnutým rozsudkom ako celkom a zrušiť celý rozsudok. Na základe uvedených skutočností je potrebné v tejto časti sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2018